

Z titulu vdovského má tedy st-ka nárok pouze na onu část služebního platu, která z posléz uvedených dvou položek posledního služebního příjmu manželova na půl roku připadá.

Pakli tedy žal. úřad vzhledem k nesporné okolnosti, že udržovatel školy část vdovského na něj vypadající platí, přiznal st-lce na vdovském ještě toliko 650 Kč, neodporuje výrok jeho ustanovení § 2, odst. 5 zák. čl. XXVII z r. 1907.

Z důvodu toho byla stížnost jako bezdůvodná zamítnuta.

Č. 2541.

Honební právo (Čechy): I. * Obecní starosta, vykonáváje při volbě honebního výboru v Čechách volební právo za obec, nemusí se vykázati plnomocenstvím obce. — II. Při volbě honebního výboru není předepsáno, aby fungovala volební komise, ani aby lístky volební byly zapečetěny.

(Nález ze dne 23. června 1923 č. 11.336.)

V ě c: Josef V. v K. proti zemskému správnímu výboru v Praze o volbu výboru honebního společenstva.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Dne 8. listopadu 1920 provedli svolaní členové hon. společenstva v K. volbu pětičlenného výboru honebního společenstva a byli zvoleni Jakub E., Václav H., Josef Š., Ondřej M. a Vojtěch S., mimo to přítomní členové honebního společenstva — nikoli honební výbor sám — zvolili starostou honebního výboru Jakuba E.

Proti provedené volbě stěžoval si u osk v K. člen hon. společenstva Josef V. pro nezákonnost volebního postupu. Osk nálezem z 10. ledna 1921 vyhověla stížnosti jen potud, že zrušila volbu předsedy a na místě člena Vojtěcha S. prohlásila za zvoleného Václava M. a v ostatním stížnost zamítla.

Další stížnost Josefa V. domáhající se zrušení volby vůbec, zamítl zsv nálezem, proti němuž směřuje stížnost, o kteréž nss uvážil takto:

1. Stížnost namítá, že volby zúčastnil se též velkostatek Maltezánské komendy O. jakožto vlastník pozemků a usedlosti č. p. — v K., a to svým účetním Ch., přes to, že sídlo velkostatku jest mimo obec K. a ani účetní Ch. nebydlí v K. Po názoru nss nař. rozhodnutí není v rozporu se zákonem, neboť volby honebního výboru účastniti se má právo člen hon. společenstva (§§ 9 až 11 česk. zák. hon.), jímž jest každý držitel pozemků v osadě usazený, t. j. dům s popisným číslem osady držící (§ 4 cit. zák. v souvislosti s §em 107 česk. zřiz. ob. z roku 1864), kterýmžto podmínkám řečený velkostatek, jak nesporno, vyhovuje. Jiné podmínky než zákonnost, uskutečněny tu býti nemusely, zejména tudíž nebylo třeba, aby velkostatek neb jeho zmocněnec měli v K. svoje ústřední sídlo, pokud se týče svůj byt.

2. Dále prý neprávem nebylo přihlíženo k tomu, že starosta místní obce K. Martin M. volil za tuto obec, ač proti ustanovení § 9 lit. b) č. zák. hon. nevykázal se písemným plnomocenstvím, jaké požaduje řád volení v obcích. Ani v tomto směru nelze shledati nezákonnost, neboť do-

volávaný předpis hon. zákona požaduje zřejmě plnomocenství jen při poměru plynoucím ze smlouvy zmocňovací, kterýžto případ arcif není dán, když starosta místní obce v základě § 55 česk. zřiz. ob., tedy ex lege zastupuje obec, pokud nebyl obecním zastupitelstvem v tomto právu výslovně omezen, čehož však ani sama stížnost netvrdí. Vzhledem k tomu nemusí obecní starosta vykonávaje při volbě honebního výboru volební právo za obec vykazovati se plnomocenstvím obce.

V obou uvedených bodech jest tedy stížnost bezdůvodná.

3. Pokud jde o uplatňovanou námitku, že schválený nař. rozhodnutím volební akt byl proveden bez zapečetění volebních lístků resp. volebního spisu, a pokud další výtky, že není zjištěno, kým a s jakým oprávněním byl řízen volební akt, uplatňuje, že místní starosta, řídící jak nesporno, volbu, nejmenoval nějaké volební komise (tak výslovně namítáno bylo ve správním řízení), jest stížnost rovněž bezdůvodná, neboť procesní předpisy hon. zákona, volební akt regulující (§§ 8 až 11), nepožadují ani vytčeného zapečetění ani fungování nějaké volební komise.

4. Namítá-li stížnost dále, že měly býti při rozhodování spatřovány vady volebního aktu v tom, že není zřejmo z volebních spisů, co se stalo při volbě a co po ní, že dále proti zásadě slyšení stran nebyl st-l vyslechnut o tvrzených jím závadách volebního aktu a že stav věci zůstal nedostatečně vyšetřen, což prý se mělo státi i výslechem různých, přesněji neoznačených zájemníků, mohly by výtky případně padati na váhu jen, kdyby stížnost tvrdila, že i nehledíc k bezdůvodným výtkám předchozích bodů prohlášený výsledek volby v určitém konkrétním směru nesouhlasí s jejím výsledkem skutečným resp. že honební úřad nemá po ruce pomůcek, aby to mohl přezkoumati. Avšak stížnost po té stránce nekonkretisujíc uvedeným způsobem svých námitek, nevyhovuje podmínce § 18 zák. o ss i jest podle § 21 téhož zákona nepřipustna. . .

Č. 2542.

Dovozní poplatky: Zák. č. 418/1920 a nař. č. 442/1920 neposkytují straně nárok na vrácení dovozního poplatku, nedojde-li k dovozu (neb vývozu).

(Nález ze dne 25. června 1923 č. 12.014/22.)

V ě c: Česká společnost naftových výrobků, společnost s r. o. v Praze proti ministerstvu obchodu o dovozní poplatek.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Stěžující si společnosti uděleno bylo povolení k dovozu 10 cisteren petroleje v ceně 700.000 Kč s platností do 27. června 1921. Za toto povolení zaplatila poplatek 3500 K. Podáním z 11. dubna 1922 žádala společnost za vrácení tohoto poplatku, ježto povolení k dovozu nepoužila.

Tuto žádost zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím, poněvadž podána byla až po uplynutí tříměsíční preklusivní lhůty.

Stížnost k tomuto soudu podaná namítá v podstatě, že dovozní poplatek musí býti vrácen vždycky, když strana povolení nepoužila a že